

عوامل خطر ساز که شما می توانید بدنبال آنها باشید

بعضی چیزها میتوانند احتمال پیدایش نیازهای خاص را در کودکان افزایش دهند. نکات زیر مواردی هستند که باید به آنها توجه شود:

- کودک زودرس بدنبال آمده است.

- کودک در هنگام تولد وزن کمی داشته است.

- مادر در هنگام بارداری مواد مخدر یا مشروبات الکلی مصرف کرده یا سیگار می کشیده است.

- در خانه یا در منطقه ای که اقامت دارند خشونت وجود دارد.

- مادر یا فرزند عادت های غذایی بدی دارند.

- فشارهای خانوادگی از قبیل داشتن خانه بد، بی خانمانی یا مرگ در خانواده وجود داشته است.

نشانه های تاخیر در رشد
در مقایسه با دیگر کودکان، در چگونگی رشد و رفتار کودکان با نیازهای خاص تفاوت هایی دیده می شود. باید توجه شود که بعضی از تحوه های رفتاری کودکان می توانند تنها بدليل شخصیت این کودکان باشد اما رفتارهایی هم وجود دارند که می توانند موجب نگرانی باشند. در اینجا نشانه هایی ذکر می شود که باید مورد توجه قرار گیرند:

رفتار عمومی

- در شش ماهگی، دوست ندارد که او را بغل کنند یا با او حرف بزنند.
- دوست ندارد او را آرام کرده و نوازش دهند.
- بی توجه است. به اندازه دیگر کودکان همسن خود وقت صرف کاری نمی کند.
- با دیگران ارتباط چشمی برقرار نمی کند یا بسیار به ندرت این کار را انجام می دهد.
- وقتی سعی به انجام کارهای آسانی می کند که معمولاً بیشتر کودکان همسن او قادر به انجام آن هستند بسیار ناراحت می شود.
- اغلب بد رفتار است. به نظر می رسد بسیار لجباز و عصبانی است.
- بشدت خجالتی و گوشه گیر است.
- دوست ندارد که کسی به او دست بزند.
- دوست ندارد مواد یا لباس های بخصوصی را در نزدیک بدن خود داشته باشد.
- ممکن است اغلب سعی کند به دیگر کودکان، حیوانات یا به وسائل آسیب برساند.

نیازهای خاص چیست؟

هر کودک به میزان و گونه ای متفاوت از کودکان دیگر رشد می کند، اما کودکانی هستند که با نیازهای خاصی بدنبال می آیند. این نیازهای خاص در چگونگی رشد کودک تأثیر گذار هستند. بعضی از کودکان از همان بدو تولد دارای تأخیر و تفاوت های رشدی می باشند. بعضی دیگر از کودکان ممکن است بعد از گذشت مدتی دچار تأخیر رشدی شوند.

نشانه های اولیه را یاد بگیرید

شما می توانید با یادگرفتن نشانه های اولیه به فرزند خود کمک کنید. با خواندن اطلاعات زیر شما می توانید بدانید چه موقع کودک شما دچار تأخیر و عقب ماندگی رشدی است و نیازهای خاصی دارد. شما می توانید به فرزند خود از همان ابتدای نیاز، کمک های لازم را برسانید.

نیازهای خاص

رشد سالم فرزند شما:

شناسایی نیازهای خاص

برای کمک رساندن به کودک خود در نگ نگنید!

بهترین زمان برای کمک رساندن به یک کودک از بدو تولد تا سه سالگی میباشد. اگر فکر می کنید فرزند شما نیازهای خاص دارد، بالا فاصله درخواست کمک کنید. صبر نگنید تا کودک مدرسه رفتن را آغاز کند. هر چه زودتر به کودک خود کمک برسانید، حتی اگر فرزند شما هنوز یک نوزاد یا خیلی کوچک است. بدین گونه است که کودک شما می توانند پشتیبانی لازم را دریافت کند. این کمک می تواند نقش بزرگی در رشد کودک ایفا کند. این کمک زود هنگام می تواند از مشکلات جدی تری در آینده جلوگیری کند.

محل دریافت کمک

از کجا می توانید کمک بگیرید

اگر فکر می کنید که کودک شما یا کودکی که شما از او مراقبت می کنید ممکن است نیازهای خاص داشته باشد، شما می توانید کمک بگیرید.

برای کودکان از بدو تولد تا سه سالگی با

خدمات رشدی کالیفرنیا (اداره California Department of Developmental Services) با شماره تماس گرفته و قسمت "Early Start" (شروع زود هنگام) را انتخاب کنید. آنها به شما مکان هایی در نزدیکی محل زندگی شما نشان خواهند داد که می توانید از آنها کمک بگیرید. این می تواند شامل یک Family Resource Center (مرکز منابع خانواده) باشد، در آنجا شما می توانید حمایت شوید.

شما همچنین می توانید:

- با مدرسه موجود در منطقه خود تماس بگیرید.

- با طرح آموزش های خاص اداره آموزش و پرورش بخش تماس بگیرید.

آنها می توانند شما را راهنمایی کنند تا بدانید آیا به کودک شما خدمات موجود برای نیازهای خاص تعلق می گیرد یا خیر. این خدمات، خصوصی و رایگان هستند. برای اسناده از این خدمات، والدین باید رضایت نامه ای مبنی بر آنکه اجازه می دهند فرزند آنها آزمایش شود امضا کنند. والدین باید موافقت کنند تا برای فرزندشان آموزش های خاص فراهم شود.

برای اطلاعات بیشتر، با آدرس زیر تماس بگیرید:

California Department of Education

Special Education Division

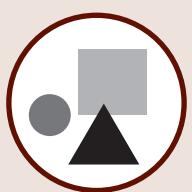
P.O. Box 944272

Sacramento, CA 94244-2770

/Website: <http://www.cde.ca.gov/spbranch/sed/>

برای اطلاعات در مورد کودکان با نیازهای خاص در محیط های مهد کودک (محل های مراقبت از کودکان) با سازمان زیر تماس بگیرید.
خط مخصوص نگهداری از کودک 1-800-333-3212

Web site: <http://www.ucsfchildcarehealth.org/index.htm>

تفکر

در یک سالگی:

- در گ مسائل ساده برای او بسیار سخت است.
- نمی تواند یک چیز را بعد از آن که می بیند پنهان شده پیدا کند.

در دو سالگی:

- نمی تواند با اشاره کردن اعضای ساده بدن را نشان دهد.
- نمی تواند چیزهای همانند را کنار هم بگذارد.
- متوجه نیست که خود را در آینه می بیند.

در سه سالگی:

- داستانها و نکته های ساده را نمی فهمد.
- درکی از مسائل ریاضی و عددها مانند یک، بیشتر، و کمتر ندارد.
- نمی تواند تا عدد سه را بشمارد.

در چهار سالگی:

- به پرسشهایی مانند: "وقتی خوابت می آید یا گرسنه هستی چه می کنی؟" پاسخ درستی نمی دهد.
- نمی تواند تقاویت میان اشکال و رنگهای مقاومت را بیان کند.

در پنج سالگی:

- مفهوم امروز، فردا و دیروز را درک نمی کند.

بازی کردن

بعنوان یک نوزاد:

- در سه ماهگی غوغو و قیقه نمی کشد و لبخند نمی زند.

در یک سالگی:

- بازی هایی مانند دالی کردن یا اتل مثل یا لی حوضک را دوست ندارد.

- دستش را برای خداحافظی تکان نمی دهد(بای بای نمی کند).

در دو سالگی:

- کارهای روزمره والدین یا کسی را که از آنها مراقبت می کند، تقلید نمی کند.

- بازی های تقلیدی نمی کند که مثلاً دارد ظرف می شوید یا غذا می بزد یا سر کار می رود.

در سه سالگی:

- بازی کردن به تنهایی را بیشتر از بازی با کودکان دیگر دوست دارد.

• با هدف مشخصی بازی نمی کند.

- در حین بازی دیگران را هل می دهد و می زند.

- با بچه ها یا بزرگترهای غیر از افراد خانواده خود بازی نمی کند.

در چهار سالگی:

- در بازی های تخیلی یا بازی های گروهی مانند قایم موشک با بچه های دیگر شرکت نمی کند.

در پنج سالگی:

- نوبت را رعایت نمی کند و اسباب بازی را به دیگران نمی دهد.

- در موقع لازم توجه و مراقبت نشان نمی دهد.

- بعضی وقتها سعی نمی کند خودنمایی کند.

ارتباط برقرار کردن

به عنوان یک نوزاد:

- در شش ماهگی بندرت غوغو و قیقه می کشد یا افو، افو می کند.

• بطور غیر عادی ساكت است.

در یک سالگی:

- کلمات اولیه مانند شیر، پستانک یا خداحافظ (بای بای) رانمی فهمد.

• مامان، بابا یا دد را نمی تواند بگوید.

در دو سالگی:

- بندرت اسم یکی از اعضای خانواده را صدا می زند.
- اسم اشیاء بسیار معمولی را نمی داند.

• نمی تواند عبارات دو کلمه ای بسازد.

- برای نشان دادن چیزی که می خواهد با احتیاج دارد، به اشیاء یا آدمها اشاره نمی کند.

• سرش را به علامت نه تکان نمی دهد.

در سه سالگی:

- اسم فامیل خود را نمی داند.
- نمی داند که دختر است یا پسر.

• شعرهای کودکانه متدالوں را نمی داند.

- نمی تواند راهنمایی های ساده را دنبال کند.
- هنوز جملات سه یا چهار کلمه ای بکار نمی برد.

در چهار سالگی:

- نمی تواند داستانی را چه واقعی، چه تخیلی تعریف کند.
- سوالات زیادی نمی پرسد.

• جملات چهار یا پنج کلمه ای نمی سازد.

- بگونه ای صحبت می کند که بزرگترها حرف های او را نمی فهمند.

در پنج سالگی:

- سن خود را نمی داند.

- نمی تواند به سوالاتی از قبیل چه کسی، چه، کجا، کی و چرا پاسخ دهد.

- نمی تواند انواع مختلف جمله ها را بکار برد.

تحرک

بعنوان یک نوزاد:

- در سه ماهگی هنوز نمی تواند سرش را بلند کند.

در یک سالگی:

- نشستن بدون کمک برای او مشکل است.

- بلند شدن برای او مشکل است.

- دست دراز کردن و گرفتن اشیا برای او مشکل است.

- برداشت اشیاء با انگشت شست و اشاره برای او مشکل است.

در دو سالگی:

- نمی تواند به آسانی به یک توپ بزرگ لگ بزند.

- نمی تواند خط خطی کند (این نقاشی های اولیه کودکان را بکشد) یا این کار برای او مشکل است.

- ساختن پک برج با دو یا سه تا مکعب اسباب بازی برای او مشکل است.

در سه سالگی:

- نمی تواند از پله ها بالا و پائین برود.

- نمی تواند بی اینکه به زمین بیافتد، بدد.

- نمی تواند به آسانی یک کتاب را ورق بزند.

در چهار سالگی:

- ایستادن روی یک پا برای او مشکل است.

- پریدن از روی پائین ترین پله برای او مشکل است.

- نمی تواند بر روی یک سه چرخه پا بزند.

- گرفتن یک توپ بزرگ که در حال بالا و پائین رفتن است برای او مشکل است.

- مشت کردن دست یا تکان دادن انگشت شست برای او مشکل است.

- پا به پاشدن و عرض کردن پا برای او مشکل است.

- هل دادن خود روی یک تاب برای او مشکل است.

- کار کردن با قیچی برای او مشکل است.

بینایی

به نظر می رسد دنبال کردن اشیاء و آدمها با چشم

برای او مشکل است.

- مرتب چشمها خود را می مالد.

- پلک چشمهاش قرمز، تر و قی آلوده است.

- وقتی می خواهد به چیزی نگاه کند، سرش را کج گرفته با بطور عجیبی قرار می دهد.

- پیدا کردن یا برداشت اشیاء کوچکی که روی زمین افتاده اند برای او مشکل است.

- تمرکز یا برقرار کردن ارتباط چشمی برای او مشکل است.

- وقتی می خواهد به چیزی در فاصله دور نگاه کند یک چشم خود را بیند.

نشانه های تاخیر در رشد

رفتار عمومی

همچنین کودک ممکن است چنین وضعیتی داشته باشد:

- تمایل زیادی به شکستن اشیاء دارد.

- هر روز عصبانی شده، دعوا می کند، فریاد می کشد و با کسی کنک کاری می کند.

- به فضا خیره می شود یا بدنش را تکان می دهد.

- در مقایسه با دیگر کودکان بسیار با خود حرف می زند.

- معمولاً سرش را به دیوار، زمین یا چیزهای دیگر می کبد.

- خطر را حس نمی کند. کارهای مانند رفتن به میان خیابان یا پریدن از جاهای بلند انجام می دهد.

- اغلب اوقات مريض است. ممکن است سردردها و دل دردهای زیادی داشته باشد.

- از طریق دهان نفس می کشد.

- برای خوابیدن، خوردن، و توالت رفتن چخار اشکال است.

- بیش از اندازه فعل است. کارها را شتاب زده انجام می دهد و به آسانی حواس پرت می شود.

- برای هماهنگ کردن افکار، حرکات و اعمال خود دچار اشکال می باشد.

- بدنیل تمجید و تشویق و الدین یا پرستار خود نیست.

شنوایی

- در سن چهار ماهگی، نگاه خود را بطرف صدا بر نمی گرداند.

- در مقابل سرو صدایان بلنده و اکتشی نشان نمی دهد.

- اغلب گوش درد دارد.

- موارد زیادی از عفونت گوش و حلق و بینی داشته است.

- با صدای بسیار بلند یا بسیار کوتاه صحبت می کند.

- ممکن است وقتی او را صدا می زندند جواب ندهد یا حتی برای چیز بسیار جالبی هم قدم پیش نمکارد.

- سرش را می چرخاند بگونه ای که همیشه فقط یکی از گوش هایش بطرف صدا است.

- در فهمند آنچه گفته می شود مشکل دارد.

تحرک

بازوها و پاهای خشکی دارد.

- بدن خموده و سستی دارد.

- از یک طرف بدن خود بیشتر از طرف دیگر استفاده می کند.

- توازن ضعیفی دارد.

- دست و پا چلفتی تر از کودکان هم سن خود است.